

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z, tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen I te Amsterdam van 31 Mei 1932 betreffende den hem opgelegden aanslag in de Inkomstenbelasting over 1929/1930;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Advocaat - Generaal Berger, namens den Procureur - Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat het eenige geschil tusschen partijen hierin bestaat, of de opbrengst van na te melden bron moet worden gesteld op f. 15.000,--, zooals belanghebbende heeft aangegeven, of op f. 30.000,--, zooals de Inspecteur heeft aangenomen;

dat de Raad van Beroep hieromtrent feitelijk heeft vastgesteld:-----

Overwegende dat belanghebbende op 1 Mei 1929 sedert 19 Maart daaraan voorafgaande beheerend vennoot was der vennootschap onder firma B, ten doel hebbende de voortzetting der handelszaak tot laatstgemelden datum reeds sedert vele jaren gedreven door belanghebbendes vader en tegenwoordigen mede-vennoot onder denzelfden firmanaam tot het houden van veilingen van kunstzaken, en het verrichten van al datgene, wat daarmede verband houdt, in welke handelszaak belanghebbende tevoren als bediende werkzaam was geweest;

Overwegende dat belanghebbende in de aangifte voor de inkomstenbelasting over het belastingjaar 1929/1930 de ingevolge het bepaalde bij artikel 14 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 begroote opbrengst van de voormelde bron van inkomen heeft opgenomen ten bedrage van f. 15.000,--;

Overwegende dat de Inspecteur alvorens de bovenvermelde aanslagen vast te stellen belanghebbende heeft uitgenoodigd ter inspectie te verschijnen met medebrenging van boeken en bescheiden, die tot staving der aangifte zouden kunnen dienen;

Overwegende dat belanghebbende daarop met zijn raadsman ter inspectie is verschenen zonder boeken of bescheiden waaruit de juistheid van de door hem verrichte schatting van zijn inkomen uit bovenvermelde bron van inkomen zoude kunnen blijken;

Overwegende dat uit de ter inspectie gehouden besprekingen bleek, dat belanghebbende bij deze schatting ervan was uitgegaan dat waar tot op 1 Mei 1929 aan de vennootschap nog geen grootte veilingen waren opgedragen, in den loop van het belastingjaar 1929/1930 door haar ook geen grootte veilingen zouden worden gehouden, waarvan de verdiensten door haar nog in dat belastingjaar zouden worden genoten;

Overwegende dat de Inspecteur, ten einde de juistheid van dit uitgangspunt — aan welks juistheid hij twijfelde op grond van de omstandigheid dat inderdaad aan de vennootschap in den zomer van 1929 wel een grootte veiling werd opgedragen, welke nog vóór 1 Mei 1930 geheel haar beslag had gekregen — te kunnen beoordeelen, kennisneming noodig oordeelde van de boeken en bescheiden der vennootschap, betrekking hebbende op voorafgaande jaren, en hem, toen hij dit aan belanghebbende en zijn raadsman kenbaar maakte, door laatstgenoemde werd medegedeeld dat de Inspecteur te Y — woonplaats van belanghebbendes vader — volledig op de hoogte was van hetgeen hij wenschte te weten;

Overwegende dat vervolgens door den Inspecteur een onderzoek in de boeken en bescheiden der vennootschap werd gelast, en aan den rijksaccountant ter gelegenheid van dat onderzoek inzage van boeken en bescheiden over de jaren aan 1929 voorafgaande door belanghebbende in overleg met zijn raadsman werd geweigerd;

Overwegende dat daarop door den Inspecteur zonder nadere gedachtenwisseling met belanghebbende en zijn raadsman de bovenvermelde aanslagen werden opgelegd, waarbij de zuivere opbrengst van de meergemelde bron op f. 30.000,— werd gesteld;

dat de Raad voorts den aanslag heeft gehandhaafd na te hebben overwogen:

Overwegende dat belanghebbendes raadsman ter vergadering vooreerst heeft gesteld dat de in het verzoekschrift voorkomende zinsnede: “De motieven, die tot den aanslag leidden, namelijk de begroting op f. 30.000,—, werden aan appellant, vóór hij in reclame kwam, niet onthouden”, een onjuist oordeel inhoudt, en hij reeds op dien grond meent tot vernietiging van de bestreden uitspraak te moeten concludeeren;

Overwegende dat echter, ook al ware het door den raadsman gestelde juist, dit op zichzelf aan de juistheid van de bestreden uitspraak niets kan toe- of afdoen, weshalve de Raad meent zich van een onderzoek naar de juistheid van dit gestelde te kunnen onthouden;

Overwegende dat voorts door den raadsman van belanghebbende naar aanleiding van de door den Inspecteur in diens verzoekschrift geuite meening, dat in deze het voorschrift van artikel 80 eerste lid der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 toepassing behoort te vinden, is betoogd dat de Inspecteur het recht miste inzage te vragen van de boeken en bescheiden over jaren aan 1929 voorafgaande, omdat de Inspecteur te Y die boeken en bescheiden kende en de Inspecteur dus bij zijn ambtgenoot alle gewenschte gegevens kon verkrijgen, waaraan door belanghebbende zelf nog is toegevoegd dat de boeken en bescheiden betrekking hebbende op jaren vóór 1929 door zijn vader werden opgemaakt en deze zeker geen toestemming had willen geven tot inzage waartoe hij niet verplicht was;

Overwegende dat de Raad evenwel niet aannemelijk acht dat de vennootschap, waarvan belanghebbende één der beheerende vennoten is, ten tijde dat door een rijksaccountant om inzage van boeken en bescheiden betrekking hebbende op jaren aan 1929 voorafgegaan, niet de beschikking had over zoodanige boeken of bescheiden, welke konden dienen tot staving — of tot weerlegging — van de juistheid van het bovenvermelde uitgangspunt van belanghebbende bij het doen zijner aangifte, namelijk dat waar tot op 1 Mei 1929 nog geen opdracht tot het houden van een groote veiling was ontvangen niet te verwachten was dat in den loop van het belastingjaar 1929/1930 door de vennootschap nog groote veilingen zouden worden gehouden waarvan de verdiensten door haar nog in dat belastingjaar zouden worden genoten;

Overwegende dat belanghebbende als beheerend vennoot recht had openlegging van die boeken en bescheiden te vragen, en een mogelijke weigering van zijn vader, om aan den rijksaccountant inzage daarvan te verleenen aan toepassing van artikel 80 alinea 1 der wet niet kan in den weg staan;

Overwegende dat, anders dan door den raadsman van belanghebbende is betoogd, het recht om inzage van bedoelde boeken en bescheiden te nemen aan den Inspecteur niet wordt ontnomen door de omstandigheid dat wellicht des inspecteurs ambtgenoot te Y, hem alle gewenschte inlichtingen had kunnen en willen verstrekken;

Overwegende dat mitsdien naar 's Raads oordeel belanghebbende inderdaad geacht moet worden te zijn te kort geschoten in de verplichting ingevolge het bepaalde bij artikel 70 der wet op hem rustende, zoodat de bovengemelde aanslagen dienen te worden in stand gehouden, zoo niet den Raad blijkt, dat en in hoever dezelve onjuist zijn;

Overwegende dat door belanghebbende en zijn raadsman slechts is gesteld dat reeds in Mei 1929, voor wat betreft het kunstveilingbedrijf, de komende crisis haar invloed ten duidelijkste deed gevoelen, dat destijds was te verwachten, dat van toen af veilingen van groote kunstverzamelingen in Nederland nog slechts sporadisch zouden voorkomen en dat dan ook onmogelijk had kunnen worden voorzien dat aan de vennootschap in den zomer van 1929 een groote veiling zou worden opgedragen om die binnen een abnormaal korten termijn te houden en af te wikkelen;

Overwegende dat belanghebbende evenwel den Raad de noodige gegevens, waaraan de juistheid van het door hem gestelde zoude kunnen worden getoetst, heeft onthouden, en den Raad dergelijke gegevens ook van elders niet ten dienst staan;

Overwegende dat dan ook de onjuistheid van de opgelegde aanslagen niet is gebleken en het beroep mitsdien ongegrond moet worden geacht";

Overwegende dat in cassatie is gesteld:

Schending althans verkeerde toepassing van artikel 16 der Wet van 19 December 1914 Staatsblad 564, en van de artikelen 14, 70, 74, 75 en 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, terwijl tot toelichting is aangevoerd:

I. dat de Raad ingebreke is gebleven te onderzoeken wiens eigendom zijn de gevorderde boeken en bescheiden, betrekking hebbende op de aan 1929 voorafgaande jaren en de Raad met name had moeten onderzoeken of belanghebbende den mede-eigendom daarvan had verkregen, voordat de Raad ter zijde had mogen stellen belanghebbende's verklaring dat hij daarover geen recht van beschikking had en dat zijn vader, wiens privé-eigendom bedoelde boeken en bescheiden waren gebleven, mogelijk de overlegging daarvan zoude weigeren;

II. dat de Raad had moeten onderzoeken belanghebbende's klacht, dat de Inspecteur niet heeft voldaan aan zijn verzoek om alvorens het bezwaarschrift in te dienen, te mogen vernemen, op welke gronden de Inspecteur van de aangifte was afgeweken;

III. dat de Raad, beslissende dat belanghebbende den Raad de noodige gegevens

heeft onthouden om zich te kunnen vergewissen van het dezerzijds gestelde dat de komende crisis haar invloed ten duidelijkste deed gevoelen, zoodat in Mei 1929 reeds was te verwachten dat van toen af veilingen van groote kunstverzamelingen in Nederland nog slechts sporadisch zouden voorkomen, en dat ook onmogelijk had kunnen worden voorzien dat dan (vermoedelijk te lezen aan) de vennootschap in den zomer van 1929 een groote veiling zou worden opgedragen om die binnen een abnormaal korten termijn te houden en af te wikkelen, terwijl den Raad dergelijke gegevens ook van elders niet ten dienste staan, zich had kunnen herinneren dat ter vergadering mondeling door belanghebbende is uiteengezet dat en waarom groote veilingen veel tijd eischen, als regel langer dan een jaar, ten eerste om ze toegezegd te krijgen en verder om ze voor te bereiden, dat er per 1 Mei 1929 geen in uitzicht was, dat in normale tijden die bewuste winst niet ten bate van 1929 zoude kunnen zijn gekomen, maar van 1930, doch dat het in den zomer van 1929 mogelijk is geweest die veiling in buitengewoon korten tijd af te wikkelen door het overigens vrijwel stilstaan van de zaken, waardoor de resultaten nog ten bate van 1929 konden worden gebracht, en dat de Raad, voorzoover hij zijne beslissing mocht steunen op het feit, dat hem geen gegevens uit een boekhouding van vóór de oprichting van de vennootschap zijn verstrekt, zijn eischen te hoog heeft gesteld, te meer wijl dezerzijds openlegging van alle boeken en bescheiden is toegezegd voor zoover daar aanspraak op bestaat;

Overwegende omtrent het onder I aangevoerde:

dat het laatste lid van artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 bepaalt, dat hij, aan wien inzage van boeken of van andere bescheiden is gevraagd, geacht wordt die in zijn bezit te hebben gehad, tenzij het tegendeel voor den Raad aannemelijk is gemaakt;

dat blijkens de uitspraak belanghebbende in dit laatste niet is geslaagd, immers de Raad heeft beslist, dat niet aannemelijk is gemaakt, dat de vennootschap, waarvan belanghebbende een der beheerende vennoten is, niet de beschikking had over boeken of bescheiden, welke konden dienen tot staving van de juistheid zijner beweringen;

dat belanghebbende wel aanvoert, dat zijn vader alleen eigenaar van die boeken en bescheiden is, dat hij, belanghebbende, den mede-eigendom daarvan niet heeft verkregen en de Raad een onderzoek daarnaar had moeten instellen, doch de Raad dit onderzoek achterwege kon laten, daar het alleen de vraag is, of

aangenomen moest worden dat belanghebbende de boeken en bescheiden in zijn bezit had, dat wil zeggen de beschikking daarover had;

Overwegende dat de grief onder II faalt, vermits de wet niet eischt, dat de motieven, waaom de Inspecteur van de aangifte is afgeweken, reeds vóór het indienen van een bezwaarschrift aan den aangever worden medegedeeld;

dat het onder III van het middel aangevoerde ten deele feitelijken grondslag mist en ten deele opkomt tegen feitelijke beslissingen van den Raad, hetgeen in cassatie niet met vrucht kan geschieden;

dat mitsdien het beroep ongegrond is;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Segers, Vice-President, Polak, Van Woudenberg Hamstra, Fick en Nypels, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den drie en twintigsten November 1900 Twee en Dertig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Somer.

Somer

Segers